

ಬಿಜ್ಜಾ ಗೌಸರ ಚಕ್ರವರ್ತಿ (ಪರೋಪದೇಶ)

SLNO. 833

కవిశిల్పముల సం. 2

కాశీనరణకవర్తిప్రహసనము

[తాళివాని హస్తము]

22/9/59

కాశీ కూరి నారాయణరాయనిచే

ప్రాయంబుడను.

15/5/59

మిథిరాజు నాగేశ్వరరాజుగారి దానము

పల్నాడు పాఠశాల దాన ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రితమయినది.

SL no. 833

మొదటి దానము 1000 ప్రతులు.

1900

ANNO 1947

All rights Reserved]

[అన్ని హక్కులు రిజర్వ్ చేయబడినవి]

వెల 1 అణ.

శ్రీమదాదక్షిణామూర్తిపరబ్రహ్మగోపమః.

లుట్టాగేనరచక్రవర్తిప్రహసనము.

—అక్షరములు—

గీ. పంచదారయే కడుల నీటి, పడుతిరులుగు
లంతకంటెను నీటి, నులంతకంటె
నెట్లొనరులం బ్రాణసంచయము నీటి
రానితిరులును లోభక భవము లె

—అక్షరములు—

వాడుక ప్రకారము పిత్తవర్తిగా తలచుకొన్న పంచదారయగు నీర్ము
కాని, స్వపడిలో గొలుచుండ్లి, ముదిరెన్మనము పుట్టించి జగత్తునందు నడుచు
నడుచు ముక్కొకవర్తనకు నెక్కొకవర్తనము లకారమునకు నలుగునట్లు
ముఖమును చుట్టిమిగులునని, గడగడ నడచుచు పుట్టించు నలువలయున్న
ప్రవాసరానినై నెడనెడ చుట్టవలయు నుండెగాక పలక విధితలావును వట్టా
చున్నట్లు చప్పుడు చిసవచ్చెను.

చక్ర—ఎవరో తలుపులు తెలుచున్నాడు—చూడవేమి?

రామయ్య—(హా)యనఁబడును చుత్తం మాస్తాను (అనివెళ్లఁబోవును)

చక్ర—ఇటుగో మాటయెవరో తెలుసుకొనిమరీ తలుపుతలుపు. పన్నుకోసంకాని,
పొకకోసంకాని, యావనకోసంకాని, వచ్చినవాల్లయితే ఎరుగుటావు?

రామ—దచ్చినవాల్లనితనివట్టి ట్రాక్టర్ చేరనూ, యెట్టితననూ చెప్పురాను.

చక్ర—నక్కేవట్టి, ముదియనినూనున్న మరల పొంగినదేమోనని పోవడంలేకాను.

రామ—(మెల్లంగానడచితలుపునందలలోనుండి వచ్చినవానికొసకొనితలుపు తె
గచి) ఓరా! దయచెయ్యండి. (అనియమనఁబడిన లోపలికిం బోదొంగని
పోవును)

చక్ర—ఓహూ! విశ్వనాథంభావగారా! దయచెయ్యండి (అనియెదుటనున్న
చేతులుండినకుర్చీ చూపుచుండునది) ఇక్కడ పన్నుకోసము వచ్చివుం
డును. ఈసారి రెండోచోటనుంచి పన్నువచ్చియుండునని వారి (నాకి)

ఎప్పుడు వచ్చారు?

విశ్వ—ఇగేరావడం.

చక్ర—ఇంతవద్ద భోంచేసే బయలుదేరినారు కాబోలును ?

విశ్వ—లేదండీ-తెల్లవారుజామున నేమిభోజనం ?

చక్ర—అలాగైతే భోజనానికి యింతింత వెళ్ళుతారు.

విశ్వ—వెళ్ళను, యీత్రాటకు ఆగారి.

చక్ర—(తనలో) ఓరి పొడిపెట్టడా—యీత్రాట కిక్కడనుంచి కదలవు కాబోలును ! (వైకి) అలాగైతే త్వరగావెళ్ళి భోంచేసి రండి; మీతో కొంచెం మాట్లాడాలి (అని నీధిగుమ్మమువంగక జూచి) ఎవరావచ్చేవారు—రావ్వు య్యా! తలుపు వెయ్యలేమా ?

రావ్వుయ్య చని తలుపు మాయకావూర్వమే నొకరు లోపలికి వచ్చిరి; వేడుమునేతల బండిమీదనుంచి గానంబడుచుండుటచేత రావ్వుయ్య యేమియు ననలేక తప్పిబ్బువడు చుండగా నాయన విటవిటం జని యొకబల్లపైఁ గూరుచుండెను.

చక్ర—(ముఖము చిట్లించుకొని) ఎవరు మీరు ?

వండి—నేనా వండిమిట్టి, కవసం చెప్పచాను, మీకిరివిని మీమీద వద్యంబుల్ని తెచ్చాను. చదవమంటే చదివుచాను.

చక్ర—నేను వేరేవనిలో వున్నాను, రేపు రండి చూతాము.

వండి—ఈత్రాటరేలులో వెళ్ళిపోచాను.

చక్ర—అయితే యీసా రెప్పదైనా వచ్చినవ్వదు రండి.

వండి—నాజన్మంలో మళ్ళి యిక్కడికి రాను.

చక్ర—(అనభ్యుహితం దనలో) ఏదెవడో విజ్ఞానంలా గున్నాడూ ! (వైకి) చావగారూ ! త్వరగా వస్తారు కామా ?

విశ్వ—తరవాత అలాగే వస్తానుగాని, నేను మీకివ్వవలసినదస్తు తీసుకువచ్చాను తుళ్ళుకొని దస్తావే జిప్పించండి.

చక్ర—(వెగటుగా దనలో) ఏదోవిధంగా బుద్ధింకొచ్చి తోటల్ని రెండు కాచి య్యాలని నేననుకుంటూత్రుంటే యీముందాకాదు కప్పదే సొమ్ము తెచ్చాడే ! (వైకి) అలాగైతే మీరు వారంరోజులు పోయాక రావాలి, వస్తేత్రాటమీద దస్తావే జిక్కడలేదు.

విశ్వ—పోయిందండి, దస్తావే తరవాత యివ్వవచ్చును, చిట్టానుబట్టి సొమ్ము రెక్కచూచి తుళ్ళుకొని జమకట్టించండి.

చక్ర—చూచిట్టాలని కోర్కెలోవున్నాను, వేరేవకవ్యాజ్యంలో చావగారేకాదు.

విశ్వ—అలాగైతే నా రేక్కనుబట్టి సొమ్ము తీసేజిట్టుగా తుంచుతాను. నాకు రసీదిచ్చి, యీతేదీనుంచి వడ్డీ తుళ్ళుకోకండి.

చక్ర—(తనలో) ఎన్ని తెచ్చినా నీకు వదిలిపోయేలాను కనపడకు! (నైకి) మాకు రాముడు బబ్బు చేసి రావడంలేదు. అతడులేనిది సొమ్ము వుచ్చుకునేవారెవరు?

విశ్వ—సొమ్ము నావద్దవుంటే ఖర్చు కాక మానదు. అంతగా మీరు వుచ్చుకోనంటే తక్షణం పోస్తాఫీ సుకుమార్లు మనీఅర్డరు చేస్తాను.

చక్ర—(తనలో) నిజంగా నీదాలా చేసేవాడే. నీనికల్ల పోస్టుజవానకు జూదా నావ్యవహారం గుట్టు తెలుస్తుంది! (నైకి) పోనియ్యండి మీ కంఠయిల్లుంది. దెండుకూ- అలాగే వుచ్చుకుంటాను. నగదు తెచ్చారా. సూట్లా?

విశ్వ—వెనక సూసారి నగదు తెస్తే చేతరూపాయ లుంటాయని తిరగ గొట్టడం చేత యీ సూట్లా సూట్లే తెచ్చాను.

చక్ర—సూట్లయితే దీనికంటే మరెవరూ - నగదే తెప్పిస్తారా.

విశ్వ—పోనియ్యండి. దీనికంటే మరెవరూ వుచ్చుకోండి. సరేనా?

చక్ర—బాంబాయి సూట్లా- ఔదా! సుసూట్లా?

విశ్వ—ఔదా! సుసూట్లే రండి.

చక్ర—అలాగా- అయితే వీలులేదు. వెనక సూసారి చాలా చిక్కులు వచ్చి ఔదా! సుసూట్లు వుచ్చుకోనని వట్టుపెట్టుకున్నాను.

విశ్వ—పోనియ్యండి నేను బజారుకు పోయి యీ సూట్లు మార్చి రూపాయలే తెచ్చి యిస్తాను. (అని లేచి వెళ్తున్నాడు)

ఒకడుకరులారా! సాధారణముగా వడ్డీవ్యాపారము చేయువారి కంటకము గొట్టెలు నీలిధముగానే యుండును. వారు ఋణమునందలి మొదల వచ్చునప్పుడు వారు ఋణదినముక్తులు కాకుండురగాక యని కోరుచుండురు. వివిధమునైన ఋణమును బెంచి వారియొద్ద నీ హరింపఁ జూచుచుండురు. మంచి గృహమాకాని, తోటకాని, వంటఘామికాని కంటకబడినచో వానినంతవారు రెక్కెడైన దనుకడకు బట్టెనుకాక అటు వత్తురా యనియు, నీది తమవశ మగునా యనియుఁ జింతించుచుండురు! మనదేశమునఁ దెంతెంతలేని సంసారములు ఋణమును మహావ్రవాహమునంబడి కొట్టుకొనిపోవుచుండలేదు! దంబవ్యయములకు లోఁబడి ఋణగ్రస్తులగు గృహస్థుల యవివేకమును దురాశకులోఁబడి ఋణదాతలగు భగవంతుల దుర్మయమును నేకీభవించి మనదేశమును గ్రహముగా దర్శింపఁజూడ వలసకుం దావుచుండెంగదా! ఋణము చేయవలసిన అస్థితిఁ దప్పించుట కత కాశము లేనియెడల సూపర మేష్టరా! మావారి కట్టిస్వార్థకరాణ్యులకడ నవ్వఁ గోను. దురభ్యుత్పన్నుల రేకుండఁజేయుదువుగాక!

బుద్ధాగ్రేసర చక్రవర్తి ప్రమాసనము.

చక్ర--(తనలో) ఇక్కడే కిరణ్ణి వచ్చుకున్నాను. యిక నీపిశాచముండి.
 (నీకు నభినయించుచు) చూడండి- యివ్వార నాకు వంట్లో కొంతెం గు
 ణి. విరోచనాలకు మించు వుచ్చుకున్నాను. కెరట్లోకి వెళ్లా
 నాను టూపుంటే యంతలో యియ్యనవచ్చాడు. మీరు యీభూటకు
 వెళ్ళి వచ్చానంటే రండి.

వంట--అంతే మీరు కెరట్లోకి వెళ్ళిరంటే వచ్చిందాగా మాన్యులాను.

చక్ర--(నిశ్చయించి) అయితేనీభగ్గుం కూర్చో. (అని చేతి లోపలికిం జనుచు)
 రామయ్య- వకమాట.

రామ--(వెంటికించును)

చక్ర--(కాల్పంగా) విశ్వనాథం బుద్ధు వచ్చెనా- రాజమహేష్వరవరాన్నుంచి
 ట్లిగానావచ్చే యివ్వడే రైలుకు వెళ్ళినారని చెప్పా. ఈపిశాచాన్ని
 వెంటబడి పోనంటే తలుపు వేసుకొని మరీ కూర్చో.

రామ--చిత్తం (అనిమరలునో)

వంటమరిసి--(నిరుగుగావచ్చి) అయ్యో! యివ్వార కెరట్లో పాదులవి యేవయినా
 నాలుగుకాయలు కొయ్యనా?

చక్ర--సరిసరి యింకానయం!- ముట్టుకున్నావంటే చూడకక్కనుగుమా.

వంట--నవ్వగానా కన్నపకి అన్ని కాయలు కాపించారుకదా.. మీరు లిసకపో
 నాక యేలాభం?

చక్ర--నవ్వు ప్రక్క కెరీ మానినవాడవుగుమా! మన కెరట్లో కూరగాయలు బజ్జా
 కుకు వెళ్ళినవంటే కెరీంపురకెట్టి కొంటారు. అంతగానెం వచ్చేట
 వ్వదు మనమింకేనేనే నేముంది? మనకు కావాలంటే బజారులో కూ
 రలు లేవు?

వంట--(తనలో)నీభగ్గుమితే. నీవు తినడానికి కెట్టిపుట్టలేదు. (పైకి) పోని
 య్యండి బసాయలోనే తిస్తాను, యేమి తెచ్చుంటారు?

చక్ర--నిగోచకటి తెస్తు. కొత్తమనిషిలాగు అడుగుతావేమి?

వంట--కాకరకాయలు తెచ్చునాండి?

చక్ర--(జవ్వంతో) కాకరకాయలు వస్తున్నాయ! ముఖ్యంగా తేవాలి, యే
 యిచ్చున్నాడు?

వంట--శిశ పావలా.

చక్ర--అబ్బ!-- అయినా చేదుగా యేడినీన ట్టుంటాయి-

వంట--నంగారాడుంపలు లేనా?

చక్ర—(మాయారంగా) మొన్న వెంకటవిలంగారింట్లో భోజనానికి వెళ్లినప్పుడు తిన్నాను- బంగారాదుంపలకూరనంగా అది!

వంట—నెయ్యిపుంటే సేసంతకంటే బాగాచేసి చూపిస్తాను.

చక్ర—నెయ్యి కూడాపుండాలి! యేమున్నా మొల్లంమీద చప్పిచూర- చప్పిడికూ రంటే నాకు తలనొప్పి. సరికాని, యింతప్రాశస్త్యన్నే వెల్లితే వేరం కుదర్చిస్తారా? తెచ్చిన వమ్మకాని చాళ్లు యిల్లును పోయేసేగలు వెల్లితే మిగిలినవి యేకాడికో పారపోసి పోవారని యెన్నిచూస్తుంటేప్పునా నామాట వినిపించుకోవుకదా? సరే వెళ్లు- నువ్వో రెండు మూడుద్వీపాలు దాటకుండా యింట్లో అందరికీ సరిపోయేలాగు చూచి వచ్చురా.

వంట—డబ్బు స్త్రీబృందం.

చక్ర—(చిడిముడినాటుతో) బిచ్చము నీటికోసం పెట్టి తియ్యలేను- అరువువల్లా.

వంట—బాబార్లో మనం బాకీతనిచాకు లేదు, యిదివర కిచ్చినదానికి యేడుస్తూవుంటే యిప్పుడుమల్ల యేవడిస్తాను?

చక్ర—బాళ్లకంటే ముందు నీవే యేడుస్తావు- యేమీ లేవన్న- వప్పు వండి, చారు పెట్టు.

వంట—వప్పు నిండుతుంది- చారుకు చింతపండు లేదు.

చక్ర—(కోపముతో) ఎప్పుడుమాచివా అదిలేదూ యిదిలేదూ అనే యేడుస్తావు!

• యేమీ లేకపోలే అన్నవండి గంజిలీసేపు చు. (అని భగవంతుడు.)

వంట—పాయిలో పుల్లముంటుంది?

చక్ర—దొడ్లోచెట్లకింద నేను మొన్న సేతుకువచ్చినచిరుకులన్నీ అప్పుడే కాల్చి వేశావు! అదేమిచేస్తూవుంది— మల్లీ యిన్నిచిరుకు లేరితెచ్చని చెప్ప (అని మేడమిది కలిం) రాఘవా! యేమిటి రాస్తున్నావు?

రాఘ—(మూచితనలా) నీకంటే వడ్డరి! (అని పూముచున్న కాగితమును మడిచి చొక్కా-వంటలో చూచుకొని) ఒకన్నేబోతుడు పుత్తరంవాస్త్రే జవాబు నాస్తున్నానంది.

చక్ర—అప్పుడే నీకు స్నేహితులూ, పుత్తరాలూనా! యేభేయేళ్లు గడిచాయి వృథాగా రెండగ్గులు ఖర్చుపెట్టడం యెందుకని యిప్పటికి సేసేవరికి పుత్తరం రాని యెరగను.

రాఘ—దీనికేంకాని—నాబైసికిలుమాట యేంచేశారు?

చక్ర—ఏడిసినట్టే వుంది! యెరక్కపోయి పలకల్పించానుగాని వెళ్లు వెళ్లు. (అనియొకగతిలోబ్రవేశించును)

తాడు—అవును మీకు పురుషులైనా, సరసింహాను మంచివాడు. సరే తెలిసి-
నేనుకాళ్ళను మించేటట్లు చేస్తాను. (అని నలుగురుండు గ్రింది కరుణను)

చక్ర—(ముందుకు జూచి తనలో) పురుషులైతే తాళంపెల్లులు తన అలమారున
విడిచిపెట్టే పోయాడు. ఇప్పుట్లో నేనుకాక మరెవరైనా యీమీదమీదకు
వస్తే అందులోఁదేమున్నా పోవలసిందేకద! (అనియలమారు వద్దకుఁబోయి)
కానీ—వీడియలో యేమిదాస్తున్నాడో చూతాము (అని తలుపు తెరచి
వదిలియును) ఈవాచీ, యీటోపీ వీడివే కాబోలు! యీమీలోకూర్చా,
యీకాలర్నా, యీబొత్తాములూ యేవ్వడు కొన్నాడో! యీకాగితాల్ని
కట్టి యేమిటిచెప్పా! (అని యొక కాగితము నెత్తి చూచి) అయ్యా!
అయ్యా! యంకేముంది! ఆరిథడదా! యెంతవాడ నైనాపురా! అప్పుడే
నీకు ముండలూ—పుత్రరాబానా! మిగిలిన కాగితా తీమిటో? (అని
యొక్కొక్కటి చూచును) ఇవన్నీ ముండలపుత్రరాలే! (వినుట నభి-
సంపించి) అదుగో వస్తున్నట్లున్నాడు-రానీ- దొక్కచీరీ రాళ్ళు కుమ్ము-
తాను.

మహాబట్టి—(చక్రవర్తిగారిభాగ్య, ప్రవేశించి) ఏమండో మీకోసం యిల్లంతా
తెలుసుకుంటున్నాను. యొక్కడున్నారా- యెవరోషరాబు రవ్వలబిగిసి
తెచ్చాడు.

చక్ర—తాకట్టకా?

మహా—అప్పుకానీ-అది నాకు కొనిపెట్టక తప్పదు.

చక్ర—నాకివ్వదు వట్ల మండిపోతూవుంది- నన్ను వలకరించకు.

మహా—మీవొక్కప్పుడూ మండిపోతూనే వుంటుంది- ఆయినా యెందుకోసం?

చక్ర—పురుషులైతేగాదు ముండలముతాకో రై పోయినాడు- యొక మృగసంసారం
చెల్లు.

మహా—మీకెల్లా తెలిసింది?

చక్ర—(కాగితములు చూపుచు) ఇవన్నీ ముండలు రాసినపుత్రరాలే. ఒకటి
చదువుతాను విను (అని యొక కాగితమును విప్పి చదువును.) “నాపియ
నేమీకుమడైన పురుషులైతేగారికి—మీకేదనకి నీవారి వట్టాలుపెట్టి శాయం
గల యిస్తువం. యీమద్దిల్ల మీరు నామీద దయతప్పి రాటం చూసేకాక
యొక్కడి కెల్లుతున్నావీ నాకు తెల్పింది. నేను మీమీద పెంగపెట్టా
కున్నాను. పొక్కసారిపొచ్చి కంటపడితేకాని బరకను. మీరువచ్చిం-
దాకా నేను వట్లరింజీ మిమ్మల్ని చంపుకు తిన్నట్టు.”

లుభాగ్రసర చక్రవర్తి ప్రహసనము.

5.

మహా—వాడి నేమి చెయ్యమంటారు—యీతప్పంతా మీదే.

చక్ర—నే నేమి చేశానే ?

మహా—వాళ్లకు వయస్సు వచ్చిందికదా—కోడల్లను తీసుకువస్తా మంటే ఖర్చు
మీద ఆవుండ్ల మీరు వద్దంటారుకదా—యీక వాళ్లంజేస్తారు ?

చక్ర—(కోమలతో) ఓసి నీసొమ్మపాక్కా!—నీవూ వాళ్లలోనే చేరినావు !
మీరంతా వొక్కమాటుగా లేచిపోండి—నేను సుఖపడతాను.

మహా—(సభ్యులు) ఆలాగే లేచిపోతాం—నాకు జిని కొనిపెట్టండి.

చక్ర—(మండివచ్చుచు) ఇఖినిపు పట్టుకుంటే వదలవు. నాసామ్యంతా నీనగలకే
అయింది. నీకు కనపడకుండా పోతేకాని బ్రతకనివ్వవు. (అని మేడ
దిగి పెరటిలోనికి జనును.)

వెంకి—(దాని) వాగూ జీతం యిప్పించారుకారు. నేను పిల్లల్లో వస్తులుమాడి
మీసభుకరి చేస్తూన్నాను.

చక్ర—(అదరిపాలుతో) ఓసిముండా!—పెరటిలో నీవు నీడ్చుకున్నావు ! (అని
పెరటితలుపు తెరచుకొని వెలుపలికి జనును.)

ఒకపురుషుడు—(నమిపించి) అయ్యా ! తమ రీపుస్తకం తప్పకుండా చిత్తగి
చాలి—మనపూర్వో అంతా కొన్నారు.

చక్ర—మిమిపుస్తకం ?

పురు—చిత్రాగ్ర్యుదయస్తాటకమండి.

చక్ర—అంటే ?

పురు—చిత్రాగ్రీసారంగధరులకథే కాని, మామూలుమొస్తరు రంకుగాధమాత్రం
కాదు. బహుచిత్రంగా వుంటుంది, చదివితీరాలి. పామర్రమా, పండితు
లకూ కూడా తృప్తికలిగించినపుస్తకం యిదొక్కటే.

చక్ర—కరీదెంత ?

పురు—ఒకరూపాయేనండి—

చక్ర—తదవత—రూపాయకు పదిచెంచునాటకాలు వస్తాయి.

పురు—నానాట విసండి—మృ కావాలంటే యంతలో దొరకవు. నూటయేరై
వేజీలపుస్తకం—రూపా నకోసం చూడకండి—యిందండి. (అని యివ్వడ
బోవును.)

చక్ర—వద్దంటే కదలవు. నీకు మరి పోయిందా యేమి-వే-దారి కడ్డంలే(తనలో)
వీడు విడిచేవాడు లేదు-యెక్కడకు పోతే అక్కడే యేదోతకటి వస్తూ
వుంది. (అని వెనుకకు మరలి, లోపలికి జని తలుపు మూసి నడచుచు

తనలో అబ్బిచ్చా! నాను బ్రతికేనుత్తు కదా! నుండా వున్నది! యెవ
ల్లను చూతామన్నా మోవిధంగా నాదగ్గర దుబ్బలాగాలని చూచే
వాణ్ణి! ఏళ్లవరికి ముక్కడిదొచ్చి తెచ్చి యెవ్వను! ఒక్కడొచ్చి ఖచ్చి
వడితే అది మర్రి మేల వస్తుంది? ఒకవేళ వస్తుం దనుకుందాము-
యెందుకు ఖచ్చివెళ్ళాలి?

చక్రవర్తిగా రీవిధముగా నిచ్చుల గాగ్గిని నానోకర నిలిచినచోట నిలువక
రిరిగి రిరిగి తుడుకు భోజనమున గాగ్గిని నానోకర నిలిచినచోట నిలువక
గట్టపడుచుండును. నేనవాని రిరిగి తుడుకు భోజనమున గాగ్గిని నానోకర
నిలిచినచోట నిలువక గట్టపడుచుండును. నేనవాని రిరిగి తుడుకు భోజనమున
గాగ్గిని నానోకర నిలిచినచోట నిలువక గట్టపడుచుండును. నేనవాని రిరిగి
తుడుకు భోజనమున గాగ్గిని నానోకర నిలిచినచోట నిలువక గట్టపడుచుండును.
నేనవాని రిరిగి తుడుకు భోజనమున గాగ్గిని నానోకర నిలిచినచోట నిలువక
గట్టపడుచుండును. నేనవాని రిరిగి తుడుకు భోజనమున గాగ్గిని నానోకర
నిలిచినచోట నిలువక గట్టపడుచుండును. నేనవాని రిరిగి తుడుకు భోజనమున
గాగ్గిని నానోకర నిలిచినచోట నిలువక గట్టపడుచుండును. నేనవాని రిరిగి
తుడుకు భోజనమున గాగ్గిని నానోకర నిలిచినచోట నిలువక గట్టపడుచుండును.

చక్ర—ఏ గుప్తముగము ?

రాను—తను అల్లుడుగారి ఆస్తి గారండి, యిప్పుడే పదవది వచ్చారు.

చక్ర—ఒకటా యితడా-నామన్నావు ?

రాను—నే నేమి అనలేను- సావిత్రి భార్యవెట్టి. లోకల వున్నారో లేరో చూచి
వస్తానని చెప్పి వచ్చాను.

చక్ర—కుంచినా చేశావు. భార్యనీ కోర్కెను వ్రేలి నారట అనిచెప్పి, యెక్కడి
నుంచో మొలవచ్చిందికాబట్టి యెక్కడ భోజనానికి పిలువేదని చల్లగా
సాగసంపు.

రాను—చిత్రం. (అని వెళ్ళును)

×   ×   ×   ×   ×   ×   ×

మహాభక్తుము చక్రవర్తిగారు లోకనిసావధిలో సుకప్రాంతగోసనంబిడెం
నూచుండి, కాలబోమభయముచేత, నెడుకు నున్న చేతివెట్టిలోని ప్రత్యక్షము
సన్నిధిని వైకిం దీసి జాగ్రతగా బరిగిచి, చురుం బరంభావము చేయుచుండిరి.

శాస్త్రి—(రాగముతో) చక్రవర్తిగారు అనుభవరసం కలగడానికి మార్గమేమి
చెప్పవలసిందో అతగెన్నరికి, భీష్మలవా రంభావున్నారు.

చక్ర—(తల వైకెత్తి) ఏమిటి! భాగ్యం కలగడానికి మార్గం చెప్తారా? చేద
వండ్లి—చదవండి—అలాంటి మాకమాటూ వినిపించారుకాదేమి?

శాస్త్రి—(రాగముతో)

కం. "దానముచే నైశ్వర్యము! తానంతటం దాన కలుగును పుష్పగు ఘడిలలో
గాన నిరం గోరువారలు! దానము నేనుంగవలయు భవతీనాథా!"

చక్ర—(అనవ్యక్తముతో) విడిసికట్టే వుండి—చివర కిదా సెప్పింది ఆశ్చర్యమే
మతి పోయింది. అన్నట్లు కాదు కాదు శరత్వర్షిమీది పెరుకుని లేచి
మాహా చావదానికే సేదంగా వున్నాడు కాదు—సన్నిహిత ను మో ప్రవే
శించింది. అందుమూలాన్ని సంగతిలో యిలా వేల్చున్నాము. లేకపోతే
యింతలసందర్భంలేకుండా వాగడు. ఉన్నది కాస్తా దానం చేస్తే వర్షద్రం
వస్తుంది కాని, భాగ్యం యేలా వస్తుంది! యిలాటికే వుంటుంది కట్టిపెట్టి
మీరు వద్దండి.

శాస్త్రి—(పుస్తకమునుమూసి) రేపు ముగ్గుటియే కాదు—పుసవానిం వుంటాడా?
చక్ర—ముఖ్యంగా వుంటాను—నాడు పుసోషం అంటే పెండిన.

శాస్త్రి—ద్వంద్వనా దేవదైన్యా యిద్దరుప్రహ్లాదా

చక్ర—అధిమాత్రం నాడు నిట్టమనుమంజీ. పుసోషం ముఖ్యం అనివురిచికాని,
చాక్రమాలకు పెట్టమని యిక్కడ వుంది ?

శాస్త్రి—లేకే మండి—అనేకచోట్ల వుంది.

చక్ర—వుంటే వుంది కానీ, నావని చెడిపోతోవుంటు మిగులవచ్చింది (అని కాగిత
ములవంకం జూచును)

శాస్త్రి—(నివర్తమింపమే)

రామ—(పగివేళించి) గరతస్యోగి లుబంతోను చందాను వచ్చాడంటి.

చక్ర—అమూలు లేకేనా ?

రామ—నిరుడుతాక్కింది దాని గారు బలవంత పెట్టడంచేత వకరూపాను యిచ్చాము.

చక్ర—ఆవృత్తి మనయిస్కంహామ్యవ్యవహారం. ఆహార కేసులా వుందికనక
మాట తీసిచెయ్యకే అచ్చము. ఏటా యిస్తా నన్నానా ? అయినా అడ
పిల్లలకు చదువేమిటి—పురోగము చేస్తారా, పూర్వోగము ? నిరువులు
వచ్చాక ముగివాల్సి చెడిపోతున్నాను—యిది అడవా ముగివేస్తానా పనికి
వస్తారా ?

రామ—యేమని చెప్పనండి ?

చక్ర—జబ్బుగోవుండి పరున్నారని చెప్పు.

రామ—పురాణాక్షరార్థగాయ మీరు సావిత్రి హర్షన్నట్లు చెప్పినారు.

చక్ర—ఇప్పుడే గూలగుప్పి వచ్చిందని చెప్ప. చూడూ—యూవురానింబా! త్తున్న
యింఖ మన నున్నలోకి రానివ్వకూ ?

రామ—చిత్తం-(అరి వెళ్తును)

* * * * *

చక్రవర్తిగారు ప్రతిదినమును సూర్యాస్తమయ సమయమున భోజనము
చేసి, పదిగంటలకును నిద్రించి, తరువాత మేలుకొని, దొంగలభయముచేత
సూర్యోదయ మగువఱకు మేడమీదినుండి క్రిందికిని, క్రిందినుండి మేడమీదికిని.
మాత్రమే కాక నడుమ నడుమం బ్రతికవాటముకడకును బోయి పరిశీలించుచు
వరుగుగాఁ జెరటిల్లోపలికిఁగూడఁ బోయి గోడలను జెట్టును నాడులనుగూడ జాగ్ర
తగాఁ బరిశీలించుచుండురు. అట్లాయన నడియాడునప్పుడు కృత్రిమేత సుకదివ్వ
య, నిద్రవనేత సుకభంటయం బంక సుకచేలికల్లుయు నుండును. వ్రోజలో
సర్పములు మొదలగు విషబంతులు లున్నమెడలం బచ్చురువిని తొలగిపోవు నను
లంపున భంటును మ్రోగించుచు, దొంగ తెయ్యడనేని దాఁచియుండు రనుకంకచే
దీతపువెలుగునం బ్రతిఫలమునని రిల్లకించుచు క్రూరాత్రియు జాగరమును, కృష్ణ
వద్యునియును నలుపుచుండురు. మఱియు, నెలుకలుగాని పిల్లులుగాని యేమాల
నైన రవంతవప్పుడు చేసినచో నింటిలోనివారి నందఱిని మేలుకొనిపి పొరుగు
కాకిఁగూడ నిద్రాభంగము కలుగునంత యట్టహాసము చేయుచుండురు. వెండి
యు, వీటిలో నెచ్చటనేని గుక్క యరచినచో దొంగలు వచ్చుచున్నారను
చాచే విగ్గలుగా భగవన్నామస్తరణము ప్రారంభించి చిన్ననాడు బడిలోఁ బను
వుకొనిన వాళరథీతరకమును బారాయణము చేయుచుండును.

మంగోటిసాఁటిరాత్రి యాయనభార్య, వంటకాదు వెంటరాగా హరికథ
వినుటకు దేవాలయమున కరిగెను. పెద్దకుమారుడు వేశ్యయింటికిని, రెండవ
వాడు వీటాటకును, మూడవవాడు నాటకము చూచుటకును బోయిరి. చక్ర
వర్తిగారుమాత్రము నాడుకచొప్పునకంటే నెక్కుడుజాగ్రతగా నందులును గొంతు
లును బరిశీలించుచు నింటనుగిరి. అర్ధరాత్రము గడచినవెనుక సుకవృధా
యన జెరటిలో నుండగా, శంధలిచెట్టుమీది పక్షులు కళకలలాడుచు సుక్క
సారిగాఁ బై తెగినెను. చక్రవర్తిగా రాచప్పుడు విని క్రుల్లిపడి చేతనున్న
దీతమును విడిచిపెట్టఁగా నదిక్రిందపడి యారిపోయెను. అత్రవేశమంతయు
దట్టముగాఁ జెట్టచే నిండియుండుటవలన నాయనభయమునకుఁ శ్రీకటికాడఁ దోడు
వడి మఱింత వడకింపసాగెను. తొంతలో సుకచెట్టుచాటునుండి తటాలున
నెవఁదో వచ్చి యాయనకుట్టుకం బట్టుకొనఁగా మఱియొకఁడు వచ్చి బలవంతము
గా నొడిసిగిండ గుడ్డలు చూతనే. అంతలో నింకను గొందఱు వచ్చి చక్రవర్తి
గారి సుకచెట్టున కంటఁదీసి చేతులు వెనుకకు విరచి కట్టిరి. పిమ్మట వారిలో

మొకడు భిక్షును మిసి యాయనకడఁ గావలిగా నుండి మిగతవా రాయనకు
మీల మన్నతాశయలగుత్తిని పెరికికొని లోకలఁ బ్రవేశించిరి.

X X X X X X X X

దాదాగనాంతయుదయదునఁ జగ్రవర్తిగారు మిమ్ములెంతా కాంతునై
సావడిలాగురుదుండి, మాటమాటనీ, నెగదలుపడన చేతులవంగిం చొచ్చునుచు
పొట్టు తలపోయం వొడిపగిరి. "అన్నా! మొత్తపని జరిగినది! యన్నార్ని
మంచి పెంచి పెంచి ఒక్కసారిగా వీళ్ళకు వచ్చగించాను! తెల్లవానూ వాల్చి
యిష్టంవచ్చిపట్టు మీకుమహాయాదు. పోనీమీదా వంగగా మెక్కడదచ్చారో
తెలియదు. బాహిణిలలోపున్న నగలపెట్టెటూ—నూపాయలనెంచుటూ కాక.
యనకపెట్టెలోపున్న మొట్టన్న పట్టుమహాయాదు నరికరా—మేమాలనూ పెట్టి
నగలవేణులూడా తీసుకుపోయారు! ఒకటూ, రెండూ—దస్తావేణులుగాన
ఒక్కం ముప్పవేలకు మేగా వనవడుతున్నది. దస్తావేణులనష్టం అంతకంటె
మెక్కువవుంటుంది కాని, తక్కువుండదు! (గుండెలు వాడుకొనుచు) వామ్మ
య్యా! వామ్మయ్యా! ఒక్కసారిగా యింతనష్టమే! ఈనంగతి తెకిచెప్ప
కుంటే వకనష్టమూ—చెప్పకోపోతే వకనష్టమూ! (అలోచించి) మొత్తంమీద
ం వెల్లిడి తేయకపోవడకు వుండి, మేమా—

రామ్మ—(వేగముగా వచ్చి) అయ్యా! మనకు మాగొప్పనష్టం వచ్చింది! -

చక్ర—(పండుపలకపైఱచొరుకుచు) ఓరిమన్నపోతా సూరమయ్య—అవ్వడే
నీ కేలా తెలిసింది?

రామ్మ—వాజారులో అంతా తెప్పకుంటున్నాను.

చక్ర—అయ్యా అయ్యా! అవ్వడే నలుగురుసూళ్లలో పడ్డిది! అయితే,
మొత్తపోయిందనుకుంటున్నారా—వోరీ మెవల్లో చేసివుండు గనుకుంటు
న్నార్య? నన్ను కట్టిపెట్టిననంగతికూడా తెలిసింది కాబోలునేమి!

రామ్మ—(వెల్లెదనమలో) వోరీ మేమిటి? కట్టిపెట్టడం మేమిటి! నేన వెంటవలి
రాతాగారి నంగతి చెప్పుకున్నాను. అయిన యిష్టేట తాకట్టుపెట్టి యీదు
వ్య మనదగ్గర పెండులక్షలు బదులు పట్టుకుపోవేదా—అంతకుపూర్వకు
అయిష్టేటపట్టుకోరికి క్రియం జరిగిందట.

చక్ర—(గుండెలు వాడుకొనుచు) అయ్యా! అయ్యా! యింతేముంది, కొంత
గుండ మయింది! (కొంచె మాలోచించి తల వ్రేలింపుచు) అయినా మన
సొమ్ముకు ఖరవా లేదులే—జెయిలు వారంటుకు దరఖాస్తు చేసామంటే,
అరడిచేనగమ తెచ్చి యిచ్చివేస్తాడు.

రామ—అయ్యో ! యిదిగోమిసారయి—అతడు మున్నకాలంచేకట్ట !

చక్ర—(జరిగిపాటుతో) ఏమిటి ! అన్నమండకొడకా ! (అని యేమో యనంబోయి ముందుకుఁ బోచి) ఆవచ్చేవా రెవరో చూడూ—

రామ—పోవు గదాకోతు నెండి—

పోవు—(ప్ర)వేలంటి సుకయు త్తరము నిచ్చుచు) గృహనీచునుద సంతకం చెయ్యగడి—

చక్ర—(తనలో) ఇబ్బందొచ్చితిరం యెవను వ్రాశాను చెప్పా ! (అని గనీచునుద వ్రాసుచేసి బహువానిం బంపిపేసి) నాచేతులు వణుచున్నాయి కానీ, నిప్పి చగుళు. (అని గను త్తరమును రామయ్య కిచ్చును)

రామ—(నిప్పి చగుళును) “గుహారాజుగ్రీ చక్రవర్తిగారికి. మీసమాఖ్య 1 పును ఈ ప్తము 2 సగనింబాను వ్రాసేది యేమనగా మాకు మీరెన్నడూ మేమి లువ్వనపోవడంపేత మాసారథుగ్గులనిమిత్తం ఘోర చాలా అపేలు చేశాము. యిచ్చినకోర్కె సామ్యకోసం చాలా తొందరపెట్టుచూ వున్నాడు. కాబట్టి మాముదగిరి చెగినట్లే వేల రూపాయలూ యిచ్చినానరే లేదా మావాటాలు మామి పంచిపెట్టినానరే. యీపుత్తరం అందిన యిరవై నాలుగు గుంటలతోగా మేము కోరిన దానిలో యేదోవ్రకారం జరిగిందని యెడల వాసిగిరి దాఖలుచేయడానికి సిద్ధముగా వున్నాము. ”

చక్ర—(దీర్ఘనిశ్వాసముతో) అరి ! మీరుంవతెగా !—యెంతవా జైనా గారా !

మీకు నాటాలు పంచాలా ! పంచినట్లే పుండి పోవే

బకవర్తకుండు—(అంతలోఁ బ్రవేశించి) చక్రవర్తిగారూ ! వెంకటగుబ్బయ్య మీ శేమాత్తరం లున్నాగి ?

చక్ర—ఏ వెంకటగుబ్బయ్య ?

వర్త—వెద్దధాన్యపువర్తకుడగ్గి.

చక్ర—అలాడా—మన శేమి కాకీ భేగ. అయితే, నెందుకోసం ?

వర్త—దివాలిదీసి. యాసాల సారిపోయాడు—

చక్ర—(గుండెలు. బాదుకొనుచు) అయ్యో ! అయ్యో ! అలాగా ! అమాట చెప్పవేమి ? మాకు చాలా లువ్వవలసివుంది. ఇట్లమీదనూ పొలాల మీదనూ పట్టుకుపోయిన యెనభైవేల రూపాయలకా శయం లేదు కాని, యూకుళ్ళ సొట్టుసాని వీ గుకుపోయిన పదివేలూ పోయినట్టే !

వర్త—ఇకకా పొలాలూ తొక్కుపెట్టింది యెప్పుడు ?

చక్ర—నిరుద్య.

వర్త—అలాగేనే అదిహడా కృష్ణాగృహము. యావదాస్త్రీ నాలుగేళ్లకంటే
భార్యవేర రానివేళాదు (అని చెప్పచు వెళ్లిపోవును.)

చక్ర—(చిత్తవిభ్రమముతో) హా భగవంతుడా! వాస్తానాగిగా యెరిసప్తమును
కలిగించావు! (అని బిగ్గరగానే వేసి క్రిందకు బడును)

రామ—(తొట్టుపాటులో) అయ్యో! అలా పడ్డానుండీ! (వచ్చి వేసి తీసి
నెత్తి భయముతో) సరి, సరి—యిదేమిటి—కళ్లు నేలవేసి—పల్లె గిట్ట
గరిస్తున్నాడు! (బిగ్గరగా) ఓ మహాలక్ష్మమ్మగానూ! యింకేముంది.
రండి రండి—

మహా—(తొట్టుపాటులో వచ్చి) రామయ్య! అదేమిటి?

రామ—ఇదేమిటో తరువాత చెబుతాను, ముందు నెలవలపడవేనా! రండి.

అంతలో వంటవాడును వారిగంటిగోడము విని వచ్చినట్లున మహా
అత్తమ్మను కోకమునకు విడిచివెట్టి రామయ్య వంటవానితోపాటునకు జక్రవర్తి
గారిని వెలువలకుండు దోచుకొనిపోయి యురుగునదీని పడనై వెను. నే నలవాటు
చొప్పున నిప్పుదూహడం జక్రవర్తిగా గని చెప్పెను. కాని, యెప్పుడో ఆ
పాపమును విడిచి “శవ” మను క్రొత్తపేరును బాల్చెను.

ఓవడువదలారా! మరణమన నెంతలో నున్నదో చూచితిరికదా!
ఈపాటదానికి జక్రవర్తిగా రెక్కెడరేని తాపత్రయమును బొందరి! ఇట్టిజక్ర
వర్తలు మనదేశమున నిప్పు దెండలో కలను. తేనెటీగలవలె వారు నర్హవిధ
ములకు గూడంబెట్టి బుద్ధివేగిపోయి నేరుదురు. వా రెంతజాగ్రత్తగా గాపా
చుచున్నావో గాలమువచ్చినప్పుడు వారిలక్ష్మిని రెక్కెడవచ్చిన టైగరిపో
వును. కావుననే నీరి మెరుపువలె జంచలమైనదని పెద్దలు చెప్పుదురు. అది
నేనుకొనుట కష్టముకాని, చెదరిపోవుటకు నిమిషము చాలును. చివరకు వారి
కడుపునడుమిట్టినవారె వారిలక్ష్మిని బయలకుండు దార్చువారగుదురు.

సాధారణముగా, దరిద్రునికుమారుడు లోభియై, లోభకుమారుడు దాగర్భ
శ్రీమంతుడును, అగర్భశ్రీమంతుని కుమారుడును చరిమిండు నగుచుండురు.
అనగా:—దరిద్రునికుమారుడు కష్టించి ధనము జూర్చించును; కాని, మిక్కిలి
లోభియై కడుపునకునైతముండు దినక దానిని భద్రపఱచును. అతినికుమారుడు
దాక్షిణ్యంబందలికష్టమును లేకము నెరుగనినాడై, రంధ్రించే గూడబెట్టంగడిన
విత్తమును గ్రహముగా భాగహరించును. పుష్కలపారాయణుడైన యతనిచే
జక్రగా శిక్షింతుంబడని యతనికుమారుడు రంధ్రించే భాగహరింపబడంగా
యిదిగిన తేమమును నిశ్చయముగావించి శ్రీమకాలములోనే ప్రవితామముని
స్థితికి వచ్చున! దీక్షింబట్టి చూడ సాధారణముగా భాగ్యము ముందుతరములు

కంటే సెక్కుడుగా నిలువనట్లు కానందుచున్నది. భగము రథచక్రమువలె నిట్లు దొరలిపోవునది యని ఘోషించుటకేకావలయును. మననాటిములన్నియు జక్రములవలె గుల్మముగాఁ జేయఁబడును.

అంబాగ్రేసర చక్రవర్తలా! శుభాను పడునెనిమిదిలక్షల చతురపు మైళ్ల విస్తీర్ణముకల మనభరతమాత యందుమించుగా ముప్పదియైదుకోట్ల కొడుగు లంగనియెను. భగవద్దత్తమును స్వాతంత్ర్యానుసారముగా సోదగులమైన మన మీ ధూమిని బంతుకొనఁ జూచితిమేని మనలో సుకొక్కొక్కని తెంతవచ్చునో, దాని వలనఁగలుగు రాబడి యెంతయుండఁదా? రయచేసి కొంచెమాలోచింపుఁడు. నిశ్చయమును మీరెక్కలు చూచుకొందురుకదా- యీరెక్కల సుకొక్కొక్కనిమైనఁ జూడుఁడు. తల కొక నాలుగుయకరములనేల మైన వచ్చునా? దడవులు, పర్వతములు, నెడారులు, నదులు మొదలగు వానియాక్రమణముక్రింద నున్నది పోగా త్వవసాయములను ముఘమి యెంతయుండను- దానివలన సుకొక్కొక్కని కేవల వచ్చును! కట కటా! ఘోరపాటుపడినను నంతత్వరయనకు ముప్పది నలుబది రూపాయలకంటే సెక్కుడుగావచ్చుట కవకాశము లేదుకదా! ఇట్టిచో లక్షల కొలది భగము మీరెట్లువచ్చినది? అనేకు లనుభవించవలసిన యంత ముత్తమున మీకడ దాచిపెట్టుకొనినచో దాని ననుభవించవలసిన వారిగలి యేమి కావలసి యది! తగ్గితన నలుమరుకుమారులకొలకు నాలుగుసోలల బియ్యమును నొండఁగా వారిలో బలవంతుడైన యొక దాయన్న మంతయు వారిచి, దాచుకొనినచో మిగతమవును నుల నుల చూడుటకంటే జేయనదిలేదుకదా? అట్లనో మీసో. వగు అనేకు లనుభవించవలసిన విత్తమును మీరొక్కొక్కరి దాచిపెట్టుకొనినచో మిగతవా రందఱు దారిద్ర్యదానాశలముచేయఁబడవలసిన దేకదా- అంతియే జరుగుచున్నది! దయచేసి మొక్కసారి మీ మేడలమీదనుండియైన, నీధులలో నెండ నొండలు విచ్చగాఁ ద్రవ్వుదుమంటరో విలసింపుఁడు! వారివంతు సొమ్ము వారికివ్వక మీరు దాచిపెట్టుకొనుటయే వారికిమికి నారణము. మీరు త్వరముగా వారిని యిచ్చిపెట్టుటయే కాని మీ రెంతదాచిపెట్టినట్ల మీయనుభవము నకు వచ్చునదిమాత్రమే మీకుమసాచ్చు. మీలినిది మీ రనుకొనని యేమార్గమునుండనో యిదిపోవును. కాబట్టి దానినిమీచేతులలోనే మివడసోద రులకొనని, వారివిశ్వాసమునకును, లోకజనకునివార్యల్యమునకును వాడుకల కందు.

10313

